Ã“DA NA HERMELÃ•N

StÅ™eda, 23 kvÄ›ten 2007

Je to jiÅ¾ pár dní co se navÄ›ky zmÄ›nil mÅ¯j Å¾ivot. Stalo se to náhle, bez varování a zajisté to ovlivní generaci mých pravnukÅ¯, vnukÅ¯, budoucích manÅ¾elek, manÅ¾elÅ¯, jejich dÄ›tí i smetí. Ani nevím, jak mÄ› to vlastnÄ› napadlo. Ješ jsem vstupoval do supermarketu na našem sídlišti, netušil jsem zradu. Regály v obchodÄ› jsou nyní jiÅ¾ plné a vÅ¾dy se na mÄ› smÄ›jí svým typickým úsmÄ›vem:
„Kup si zboÅ¾í co nabízíme - utraÅ¥ své peníze právÄ› teÄ• - urÄ•itÄ› budeš moc spokojen - a vrátíš se nám o tom vyprávÄ›t."

Tiše jsem putoval mezi tÄ›mito poety a po krátkém nákupu vyhlíÅ¾el pokladnu, která mÄ› nikdy nepotÄ›ší. JeštÄ› dÅ™íve však mÅ¯j pohled spoÄ•inul ve vitrínÄ›, která tiše brumlala svou 220 wattovou symfonii. Sledovaly mÄ› pochoutky dovezené z doby sýrové a mléÄ•né. Jogurty, tatarské omáÄ•ky, pribináÄ•ky, sýry tavené, plátkové a v neposlední Å™adÄ›... V tom jsem je spatÅ™il... Modrobílé obaly s hlavou panáÄ•ka uprostÅ™ed mi vnukly geniální epochální, fenomenální myšlénku: NaloÅ¾ím si je! Do oleje, koÅ™ení, cibule a pepÅ™e, bude to pÅ™íjemné a budu ch ještÄ›. PrávÄ› se roztoÄ•ila spirála, která ukonÄ•ila svÅ¯j odpíchnutý rittberger po dalších 14 dnech letu... A jsem ho nesl domÅ¯, ve vatÄ›, v alobalu, prozpÄ›voval si oblíbenou melodii a brnkal o obrubníky s noblesou. I kdyÅ¾ proti PepÅ¯m nic nemám, jiÅ¾ jsem vÄ›dÄ›l, Å¾e zanedlouho ukonÄ•ím jejich Å¾ivot jako kanibal. Toto není recept na nakládaný hermelín, ale pokud se propracujete aÅ¾ ke konci textu, mÅ¯Å¾ete se tÄ›šit na výlet do sfér, které navštívíte aÅ pÅ™i posledním taneÄ•ku na svém náhrobku.

PÅ™išel jsem domÅ¯ a aÄ•koliv obvykle všechny zakoupené potraviny vÅ¾dy umístím na správné místo, tentokrát jsem bÄ›Å¾el s nákupní taškou pÅ™ímo ke kuchyÅˆské lince. PÅ™ipravil jsem si prkénko a rozbalil první hermelín, který se pokoušel schovat ve stÅ™íbÅ™itém obalu. Ten jsem odhodil, neboÅ¥ se nedomnívám, Å¾e by pÅ™i nÄ›jak podstatnÄ› pomohl. Bílá nádhera se nalézala pÅ™ímo pÅ™ede mnou a já zaÄ•al dÄ›lat Ä•est své povÄ›sti vynikajícího chirurga... Skalpelem jsem hermelín podélnÄ› rozÅ™ízl a uvidÄ›l vnitÅ™nosti tohoto génia. SvÄ›Å¾í vÅ¯nÄ› se linula z jeho útro jsem zaÄ•al svoji nakládaÄ•ku. JelikoÅ¾ to mám rád ostré, má chilli omáÄ•ka se zvolna roztírala na vnitÅ™ní stranu pÅ¯lky hermelínu. VzápÄ›tí pÅ™išel ke slovu pan Ä•esnek. Tiše se pÅ™edstavil, svlékl a za chvíli byl lisován. Poté se rozprostÅ™el na zmiÅˆované pÅ¯lce hermelínu a opaloval se za svitu mé kuchyÅˆské záÅ™ivky. Vyrušil ho aÅ¾ pÅ babiÄ•ky koÅ™enáÅ™ky. Trochu mi ušpinila prsty mletou paprikou, ale pepÅ™ a hrstku majoránky jiÅ¾ servírovala bez uzardÄ›ní. PÅ™i krájení cibule mi sice nepomohla, mÄ›la spíš moÅ¾nost sledovat nÄ›kolik lítostivých slz, co ukáply na poÄ•est Pepy. KdyÅ¾ jsem cibulí posypával onu pÅ¯lku hermelínu, smutek byl zÄ•ásti zahnán. Pak uÅ¾ to šlo ráz naráz... To samé jsem udÄ›lal i s druhou pÅ¯lkou a nechal napustit vanu ke koupeli. Nebyla ani horká ani ledová, zkrátka tak akorát. To bylo slávy. HermelínÅ¯m zjevnÄ› stoupala do hlavy. NoÅ™il jsem je zvolnado Ä•iré kapaliny, ve které se topili neplavci. Nové koÅ™ení zkoušelo plavat kraul, aby svÅ¯j marný boj s tÄ›Å¾kými vodami tohoto oceánu vzdalo na dnÄ› naznak. KuliÄ•ky pepÅ™e se ani nesnaÅ¾ily splývat, rovnou se potopily ke dnu a obdivovaly tam krásu korálových útesÅ¯, které zkrášlovaly dekorace bobkového listu. Nejvíc mÄ› pobavil kmín. Ten ze zaÄ•átku splýval na hladinÄ› a pobrukoval si známé swingové melodie. Jak oceán zavíÅ™il, nerezignoval a snaÅ¾il se dostat zpÄ›t na hladinu. StejnÄ› jako v pÅ™ípadÄ› nového koÅ™ení, to byl boj marný. Pár snaÅ¾ivcÅ¯ kmínÅ¯ se sice dostalo na chvíli na hladinu, ale jak pÅ™i&scar další vír, dostaly se na hladinu jiní, bohuÅ¾el jiÅ¾ mrtví kmínové. Cibule to mÄ›la také zajímavé. Jak pÅ¯vabnÄ› se nasákla a ztloustla, nepomohla by jí ani redukÄ•ní dieta. Klesla ke dnu jako doktor MráÄ•ek s betonovou traverzou kolem krku. Inu, byla to bájeÄ•ná podívaná. Hermelíni se v tom oceánu nejdÅ™ív cítili celí nesví. Klesali ke dnu, pak se zas rovna na bok, nemohli si zvyknout na novou pozici. Za chvíli ale zjistili, Å¾e jen tak leÅ¾et na dnÄ› a Ä•ísť si literaturu ze zadní strany etikety zavaÅ™ovací sklenice není vÅ¯bec nuda. ObzvláštÄ› kdyÅ¾ jim bývalá sklenice od medu nabízela moÅ¾nost zv v sms soutÄ›Å¾i. Mobil jsem jim ale nepÅ¯jÄ•il. PoloÅ¾ili se do nálevu a vychutnávali si znovu nabytou svobodu. Problém nastal, kdyÅ¾ jsem je uzavíral ve sklenÄ›né nádobÄ›. Jejich smutek v oÄ•ích rozptýlil mÅ¯j slib, Å¾e se k ním budu co nejÄ•ast vracet. NejhodnÄ›jšího z nich vÅ¾dy vyndám na talíÅ™ a pÄ›knÄ› ho ozdobím, aby na chystané party nedÄ›lal ostudu. V jsem je tedy prozatím do lednice, kde jim dÄ›laly spoleÄ•nost párky, hoÅ™Ä•ice a starý kmotr mléko. A - pÅ™išlo ob lásky. Nebudu lhát, kdyÅ¾ prozradím, Å¾e jsem je témÄ›Å™ kaÅ¾dou hodinu chodil sledovat do lednice, jak se mí noví kamará mají. SloÅ¾ení a barevné odstíny ve sklenici mÄ› uchvacovaly. VÅ¾dycky jsem je promíchal, abych vidÄ›l vánoÄ•ní vloÄ•ky zim PaÅ™íÅ¾e ve sklenÄ›né kouli s bílým pápÄ›Å™ím. Sledoval jsem onu hru barev, která provokovala mÅ¯j apetit. S ubývajícími d jsem koneÄ•nÄ› pochopil, proÄ• se v bibli Ä•asto mluví o pokušení. To jsem skuteÄ•nÄ› dlouho nezaÅ¾il. NÄ›kolikrát jse drÅ¾el sklenici v ruce a snaÅ¾il se jí otevÅ™ít. VÅ¾dy ale zvítÄ›zila morálka, která pravila: VyÄ•kej Ä•asu jako husa vichÅ™ice jsem se trýznil, 14 dní jsem trpÄ›l, 14 dní se mÅ¯j Å¾ivot potácel v marnosti a vyÄ•erpání, ale svÅ¯j kÅ™íÅ¾ jsem donesl úspÄ›šnÄ› aÅ¾ do cíle. Nastala hodina pravdy, hodina „H". Hodina prvního a posledního setkání. Sklenici s hermelíny jsem obÅ™adnÄ› vyndal z lednice, poloÅ¾il na stÅ¯l a poklonil se všem mlékaÅ™Å¯m a sýraÅ™Å¯m v gala alespoÅˆ jednou pÅ™ispÄ›li ke konání dobra ve jménu sýra. S víÄ•kem jsem pak naoko zápasil, abych si vychutnal krásu okamÅ¾iku. Vtom nÄ›co klaplo a já civÄ›l na znovu nalezenou Atlantídu se všemi svými zázraky a poklady. Vyjmul jsem první hermelín s trochou cibule, která se potácela kolem a zvolna poloÅ¾il na pÅ™ipravený talíÅ™... Mobilní telefon vy na dveÅ™ích cedulka nerušit a na schránce na dopisy nápis s prosbou o nevhazování zbyteÄ•ných oznámení. ObleÄ•en do sváteÄ•ního kostýmu s kapesníÄ•kem v klopÄ› jsem zasedl ke stolu, vyndal vánoÄ•ní pÅ™íbory a naÄ•epoval si z plechovky piva do šampusové skleniÄ•ky. VyÄ•ištÄ›né polstrování Å¾idle uvítalo moji zadnici a po chvilce rozjímání jsem pozvedl nástroje ke krájení.... áááááááááááááááách....
ZmÄ›nil se mi Å¾ivot. Je tomu jiÅ¾ pár dní... Vyndal jsem si kudlu ze zad a vydesinfikoval, dopis na rozlouÄ•enou jsem vyndal z mrazáku, uzavÅ™el pÅ™ívod plynu. DÄ›kuji vám, mí drazí hermelínové. MÅ¯j Å¾ivot znovu dostal svÅ¯j smysl! V záplavÄ› Å¾ tekoucí lávy
kdykoliv kdo máte splín,

neberte prášky, nevÄ›šte své hlavy
je tu pÅ™ec nakládaný hermelín!
 Láskou hermelínovou ovlivnÄ›ný - Ondra K.